

CONSILIUL JUDEȚEAN IALOMIȚA
CENTRUL CULTURAL UNESCO „IONEL PERLEA”

FLORIN FLOREANU

Istoria trăită

Veterani ialomițeni la Centenar

= 1938 =

Consiliul Județean Ialomița
Centrul Cultural UNESCO „Ionel Perlea“

Istoria trăită

Veterani ialomițeni la Centenar

Slobozia, 2018

Istoria trăită. Veterani ialomițeni la Centenar reprezintă un proiect al Centrului Cultural UNESCO „Ionel Perlea” Ialomița, realizat în perioada iunie–octombrie 2018 de următoarea echipă:

Interviuri: Clementina Tudor

Fotografii: Florin Floreanu

Documentare: Adrian Șuiu

Transport: Radu Manole

Ilustrația copertei de Costică Acsinte.

ISBN: 978-606-94200-4-1

Tipar realizat la ArtPrint Slobozia

<http://www.tipografieialomita.ro/>

Mai presus de orice, iubirea de țară!

Sărbătorirea Centenarului Marii Uniri reprezintă un extraordinar prilej de a readuce în memoria afectivă românească evenimente, fapte și, mai ales, oameni care, trecând printr-o tragică și dramatică experiență, au căpătat dimensiunea istorică a eroismului, a curajului și a puterii de sacrificiu pentru libertatea, unitatea și independența României.

Județul Ialomița s-a înrolat, cu emoție, pioșenie, respect și recunoștință, în ansamblul manifestărilor omagiale naționale și locale dedicate Centenarului Marii Uniri, propunând un program județean cu activități multiple, diverse ca tematică, modalitate de desfășurare, grupuri țintă și arie teritorială, prin care să pună în evidență contribuția locuitorilor acestor meleaguri la făurirea momentelor istorice de înălțătoare glorie străbună, să-și cinstească eroii, să dea generațiilor de azi și de mâine pilda de mândrie națională, demnitate, dăruire și jertfă pentru neam și patrie!

Demersul Centrului Cultural UNESCO „Ionel Perlea” Ialomița de a realiza volumul *Istoria trăită. Veterani ialomițeni la Centenar*, a întrunit girul necondiționat al Consiliului Județean Ialomița, fundamentat pe datoria de onoare ce trebuie să o îndeplinim, de a reda istoriei faptele care nu au încăput în cărțile de istorie, dar au fost scrise cu litere de sânge, cu demnitatea ostășească și jertfa a sute de mii de eroi cunoscuți sau necunoscuți și sunt încă vii în memoria veteranilor de război! Aproape 2.000 de eroi din Ialomița au rămas pe câmpurile de luptă ale primei conflagrații mondiale, iar numele lor au fost veșnicite, ca într-o carte sacră de învățătură, pe lespezile monumentelor ridicate în fiecare sat să le cinstească de-a pururi jertfa și eroismul!

Alți combatanți, aflați sub aripa ocrotitoare și iubirea lui Dumnezeu, s-au întors miraculos de pe front, purtând cu ei „darurile războiului”: o „mare de întuneric” pentru cei care și-au pierdut vederea, un picior din „lemn sănătos”, o mână scurtată de schije, un păr albit înainte de vreme, răni cicatrizate, dar pur-

tătoare de semne ale durerii emoționale și tulburătoare, nopți de nesomn cu vise de înfiorătoare explozii, dar cu speranța că îi vor revedea pe cei dragi de acasă! Autorii volumului *Istoria trăită. Veterani ialomițeni la Centenar* i-au căutat pe cei 80 de veterani din județul Ialomița care mai sunt în viață! Au stat de vorbă cu 62 dintre ei. Trecerea timpului a lăsat vădite urme pe statura lor! Dar pentru ei a fost o bucurie fără margini, vizita i-a impresionat și, nu de puține ori, i-a întremat!

Cu zâmbetul pe buze și cu o memorie de invidiat, ieșită din comun, au povestit, uneori cu de-amănuntul, cu tâlc și cu recunoștință, întâmplări de pe front și din viața de zi cu zi! Nu-i interesează să pună în evidență eroismul! Ceea ce s-a întâmplat consideră ca a fost un act firesc și îl povestesc spre folosul generațiilor care vor urma! La vârste venerabile, veteranii rămân cu demnitate în prima linie de front a vieții, modele umane și pilde istorice vii!

Și-au iubit și își iubesc țara cu sinceritate, cu demnitate și respect, cu un fior patriotic dincolo de orice conveniențe, pe care ți-l transmit cu glas înăbușit de emoție, cu mâini ce prind a tremura ușor, cu ochi înlăcrimați de amintiri dureroase!

Numărul veteranilor scade dramatic și inexorabil cu fiecare zi care trece!

Volumul *Istoria trăită. Veterani ialomițeni la Centenar* devine nu numai dovada omagiului pe care îl aducem acestor eroi fără vârstă, ci și marmură albă de monument unde se pot descifra, pentru eternitate, numele eroilor pe umerii cărora s-au clădit unitatea și libertatea României!

Pentru tot ceea ce ați făcut, respect, onoare și Dumnezeu să vă aibă în grijă, eroii noștri veterani!

Victor Moraru,
Președinte al Consiliului Județean Ialomița

Veteranii sunt eroii noștri în viață! *(istorie trăită și povestită spre luare aminte)*

Un album cu veteranii Centenarului reprezintă principalul proiect al Centrului Cultural UNESCO „Ionel Perlea” Ialomița la marcarea celor 100 de ani de la 1 decembrie 1918, data Marii Uniri a Românilor, de la Alba Iulia. Adevărat este că veteranii noștri sunt din Al Doilea Război Mondial, dar acum doar pe ei îi mai avem, mărturii vii despre prețul plătit pe câmpul de luptă pentru țară și neam.

A fost diferit Primul Război față de cel de-Al Doilea? Cu siguranță, dar viețile jertfite și greutățile petrecute au fost tot pentru România de azi, cu bunele și relele de zi cu zi, pentru că văduvele și orfanii Primului Război Mondial, din 1916–1918, au suferit la fel ca mamele și copiii rămași fără tată și soț în Conflagrația din 1940–1944.

Din cei optzeci de veterani aflați în evidențele Centrului Județean Militar, de la 1 ianuarie 2018, echipa Centrului Cultural a întâlnit, înregistrat, fotografiat și filmat șazece și doi. Ceilalți, fie erau plecați din județ, la copii, fie erau într-o stare extrem de precară a sănătății, fie nu au mai avut timp să ne aștepte și au plecat în marea călătorie, spre Dumnezeu.

Multe istorii de viață am aflat în urma întâlnirilor și discuțiilor cu supraviețuitorii războiului. Deocamdată, în acest album, îi prezentăm pe veteranii noștri așa cum i-am găsit și cu informațiile despre participarea lor în război, cu promisiunea unui film documentar în care experiența războiului să ne fie pildă de înțelepciune.

Toți și-au lăsat viața în mâinile lui Dumnezeu și au reușit să izbândească războiul. O parte din sufletul lor veghează neîncetat la amintirea camarazilor pierduți pe câmpul de luptă, la fel cum cealaltă parte a sufletului lor pâlpâie iubirea vieții lângă copii, nepoți și strănepoți. La sărbătoarea Centenarului vreau să împărtășim și istoria unor eroi copii, anonimi.

Este o poveste adevărată pe care mamaia Lina mi-a repetat-o cu sens în serile de vară și de iarnă ale copilăriei, la Grivița.

Se terminase războiul și viața intra pe făgaș de normalitate. Adulții mergeau la câmp, iar copiii cu cârlanii la păscut. În timp ce se întorceau cu mieii acasă, mai mulți băieți de pe stradă, vecini și veri, găsesc pe câmp o minge lunguiață din metal. Strălucea în soare și era fină, lustruită. Se jucau cu mingea grea aruncând-o prin praful de pe ulița de la marginea satului, mergând spre casă. O aruncau, o ajungeau, iar o luau din praf și iar o aruncau pe drum. Mingea rămânea la fel de frumoasă și strălucitoare în soare. Băieții au ajuns acasă și fiecare a vrut să rămână cu darul găsit pe câmp. Cei doi băieți ai lui Petre și Chira Neagu, cu cei doi băieți ai lui Vasile și Lixandra Fronea, au reușit să se impună în fața lui Ion al lui Cărbuneanu, fratele mai mic al bunicii Irina-Lina, luată și crescută de Anica și Zaharia Cărbuneanu înainte de a avea băiatul. Supărat, Ionică, ce avea atunci în jurul a 15 ani, a intrat plângând în curte. Victorioși, cei patru veri, cam de aceeași vârstă, au plecat cu micuța minge de metal sub șirurile de tutun agățate la uscat în gherghef. Acolo au pus mingea strălucitoare pe o nicovală și au dat cu ciocanul în ea, pentru a afla ce este înăuntru. Ce a urmat a fost un dezastru. Mingea din metal era o grenadă care a explodat și i-a secerat pe toți patru. În preajmă a fost și fina bunicii, Irina, fata mai mică a soților Neagu, care în urma exploziei a rămas fără călcâie. În timpul acesta, al nenorocirii, fina Chira și finul Petre, cum le spunea mamaia, se întorc de la câmp. Când să intre cu căruța pe ulița satului, caii se ridică în două picioare și se deshamă singuri. Îngrozită, fina Chira știe că acasă o așteaptă o mare nenorocire. Cinci coșciuge cu copii au plecat spre cimitir, câteva zile mai târziu. Pe lângă cei patru băieți secerăți pe loc a murit și fina Irina, care a pierdut tot sângele din corp. Aceasta este doar una dintre poveștile adevărate despre consecințele oricărui război. La Centenarul Marii Uniri a Românilor, să ne fie jertfa lor pildă de viațuire și să prețuim ceea ce avem mai scump: viața, părinții și copiii.

*Jurnalist Clementina Tudor,
Manager al Centrului Cultural
UNESCO „Ionel Perlea” Ialomița*

Ne-au luat rușii prizonieri
și ne-au băgat într-o
clădire. Ne-au luat
duminica și abia marți
ne-au dat o bucățică de
pâine uscată și o cană
de apă ca să nu murim.
Când ne-a dus după două
săptămâni la baie, am
 luat mai mulți păduchi de
acolo de câți aveam pe noi.

Slt. (rtr.) Lixandru D. Constantin

Adîncata, 97 de ani

A luptat cu Batalionul 2 Vânători de
Munte Brașov în URSS, în perioada
1 decembrie 1942 – 1 aprilie 1944.

19. Ce limbi străine cunoaște :

20. Eliberat de Comisariatul militar al raionului (orașului) *DR. GHEORGHE*

3 Dec. 1958
Data

Completat de *L. S.*
CIOLACU FLORIAN

Semnătura posesorului

Comisarul militar al raionului (orașului) *DR. GHEORGHE*

L. S.
CIOLACU FLORIAN
(Semnătura)

Slt. (rtr.) Dragomir T. Gheorghe

Armășești, 94 de ani

A luptat pe Frontul de Vest cu Regimentul 34 Infanterie, în perioada 23 august–30 noiembrie 1944.

Slt. (rtr.) Mocanu D. Alexandru

Axintele, 96 de ani

A luptat cu Regimentul 10 Dorobanți în Moldova, Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 5 martie 1944 – 9 mai 1945. A fost rănit în luptă.

”

*În avion era pilotul, eu
și Dumnezeu. Aveam
și ajutor, pe Maica
Domnului.*

“

Slt. (rtr.) Dumitru I. Dumitru

Borănești, 96 de ani

A luptat pe Frontul de Vest cu
Regimentul 3 Aviație, în perioada
23 august 1944 – 09 mai 1945.

Slt. (rtr.) Haraba Ș. Teodor

Bordușani, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 33 Infanterie în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 23 august 1944 – 9 mai 1945.

„
Carne de tun. Rar scăpai.
Mergeai de-a bușilea ca
broasca. Trăiești, mori,
trebuie să aperi țara!

Slt. (rtr.) Tudor P. Anton

Bordușani, 96 de ani

A luptat cu Regimentul 5 Artilerie
Călărași, Grupul 61 Cercetare în URSS,
Ungaria și Cehoslovacia, în perioada
1 aprilie 1944–9 mai 1945.

”

*Vedeai moartea cu ochii.
Venea alt proiectil. A murit
calul de sub mine, eu am
scăpat.*

“

Slt. (rtr.) Costache M. Marin

Bordușelu, 96 de ani

A luptat cu Regimentul 9 Dorobanți
Râmnicu Sărat în Ungaria și
în Cehoslovacia, în perioada
23 august 1944 – 9 mai 1945.

”
A fost greu. Eram la
Budapesta și m-am
îmbolnăvit de hepatită.
M-au trimis în țară. Am
venit pe jos de acolo.

Slt. (rtr.) Grigorescu C. Anghel

Ciochina, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 23
Infanterie Ploiești în URSS, Ungaria
și Cehoslovacia, în perioada
11 iulie 1944 – 9 mai 1945.

”
Să nu mai fie război
pentru că a pierdut mult
România. Soldați mulți,
vieți și familii distruse.

Slt. (rtr.) Stanciu I. Nicolae

Ciulnița, 95 de ani

A luptat pe Frontul de Vest cu
Regimentul de Infanterie Marină, în
perioada 23 august 1944–9 mai 1945.

MINISTERUL FORTELOR ARMATE ALE R.P.R.	
LIVRET MILITAR	
1. Numele de familie	STANCIU
2. Prenumele tatălui	ION
3. Prenumele	NICOLAE
4. Data nașterii	22. Oct 1923
(Ziua, luna, anul)	
5. Locul nașterii	Or. Slobozie
Rep. Bulgarie	
6. Naționalitatea	Român
7. Starea familială	Coloț / Cap. 1
8. Specialitatea (ocupatia în viața civilă)	Timplar
SERIA Ge Nr. 009612	

”
În Cehoslovacia, în munți,
am dormit numai în
zăpadă. Mâncarea era
puțină. Când murea un
camarad, mâncarea lui
era împărțită la cei rămași
în viață.

Slt. (rtr.) Petre I. Vasile

Ion Ghica, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 23 Infanterie
Călărași în URSS, Ungaria și
Cehoslovacia, în perioada
1 mai 1944–1 septembrie 1945.

”

*În război au murit oameni,
mulți oameni. Păcat, mare
păcat.*

“

Slt. (rtr.) Marcu N. Gheorghe

Cosâmbești, 96 de ani

A luptat pe Frontul de Est cu
Regimentul 28 Artilerie Râmnicu
Sărat în Moldova, în perioada
1 aprilie–31 iulie 1944.

„
 Am fost în două campanii.
 Am fost și în est și în vest.
 Ne-a luat cu un an mai
 înainte pe front. S-au luat
 două leaturi în timpul
 acela, ca să dubleze pentru
 că sovieticii erau mulți.
 Mâncam varză conservată
 și pesmeți pe care trebuia
 să-i spargi cu ciocanul ca
 să-i mănânci.

Lt. (rtr.) Cireașă V. Mihăilă

Coșereni, 96 de ani

A luptat cu Regimentul 8 Infanterie
 Buzău în URSS, Ungaria și Cehoslovacia,
 în perioada 1 aprilie 1944 – 9 mai 1945.
 A fost rănit în luptă.

La Cotul Donului ne-au
înconjurat rușii. A venit
un proiectil care s-a spart
și mi-a retezat mâna. Au
scăpat cei care au avut
noroc.

Slt. (rtr.) Sămbeteanu G. Ion

Crăsani, 98 de ani

A luptat cu Regimentul 12 Dorobanți
Bârlad în URSS, în perioada
8 august 1942 – 8 ianuarie 1943. A fost
rănit în luptă și decorat cu *Medalia
Serviciul Credincios cu Spade, clasa I.*

”
*Am scăpat cu bine. Am
 avut și zile albe dar și zile
 negre. Nu știu dacă va
 mai fi război dar
 războiul nu e bun.*

Slt. (rtr.) Sandu V. Ștefan

Crunți, 96 de ani

A luptat pe Frontul de Est cu
 Regimentul 1 Artilerie Buzău și
 pe Frontul de Vest cu Regimentul
 21 Artilerie, în perioada
 20 mai 1944 – 9 mai 1945.

„
 Ne-au dus până la Tisa.
 La Tisa ne-au tras pe
 linia patru și ne-au ținut
 cinci zile. Acolo, cinci zile
 am mâncat doar tărâțe.
 Luam din rația de la cai.
 Așteptam să treacă o
 locomotivă ca să luăm
 apa pentru a o amesteca
 cu tărâțele.

Slt. (rtr.) Iancu I. Nicolae

Dridu, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 2 Vânători
 de Gardă București în URSS,
 Ungaria și Cehoslovacia, în perioada
 1 martie 1944–9 mai 1945.

În Cehoslovacia ne trimeteau pâine din țară dar era tare ca piatra. Am descoperit o fabrică de zahăr care era arsă. Am săpat cu lopata și am găsit zahăr nears. Am mâncat și ne-am îmbolnăvit. Din Cehoslovacia am venit pe jos acasă.

Lt. (rtr.) Moraru M. Gheorghe

Dridu, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 2 Vânători de Gardă București în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 1 octombrie 1944 – 9 mai 1945.

” M-au luat în armată din
școală. Ziua de 23 August
m-a prins în Urziceni. A
doua zi m-au arestat
nemții. Norocul meu a
fost că o bucătăreasă care
lucra pentru nemți mi-a
spus că a doua zi nemții
vor pleca și mă vor lua cu
ei. Am fugit și am scăpat.

Cpt. (rtr.) Pitiș I. Alexandru

Dridu, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 1 Transmisiuni
Aero în zona Otopeni, în perioada
23–31 august 1944.

Pe front am mers cu inima deschisă. Ce-o vrea Dumnezeu! Și Dumnezeu m-a apărat. Într-o misiune am plecat trei inși să instalăm o linie telefonică. Am rămas fără cablu telefonic și am plecat să aduc încă o bobină. Când m-am întors cei doi nu mai erau. Îi loviseră un proiectil. Era doar telefonul plin de sânge.

Slt. (rtr.) Olteanu D. Gheorghe

Facăeni, 96 de ani

A luptat cu Regimentul 27 Infanterie
Bacău în Moldova, Ungaria
și Cehoslovacia, în perioada
15 martie 1944–9 mai 1945. A fost
decorat cu *Medalia Bărbăție și Credință*
și cu *Medalia Eliberarea de sub*
Jugul Fascist.

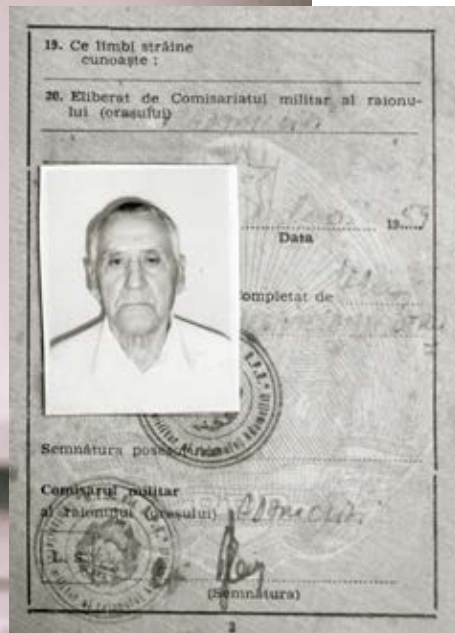

”

*Nu mă gândeam că mai
vin acasă. Au murit mulți
de la noi. Cei care au
plecat primii pe front nu
s-au mai întors acasă.*

“

Slt. (rtr.) Nicolae I. Mihai

Fetești, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 36 Infanterie
Râmnicu Sărat în URSS, Ungaria
și Cehoslovacia, în perioada
18 februarie 1942 – 9 mai 1945.

Slt. (rtr.) Parnavel D. Andrei

Fetești, 105 de ani

A luptat cu Divizia 3 Vânători de Munte
în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada
23 august 1944 – 9 mai 1945.

”
*La Cotul Donului ne-au
înconjurat rușii de patru
ori. A scăpat doar care a
avut noroc. Dimineața
ploua, la amiază ninge
și noaptea era ger. Care
scăpa de ruși, degera.*

Slt. (rtr.) Turturică C. Gheorghe

Fetești, 97 de ani

A luptat cu Regimentul 4 Vânători,
Batalionul 6 Reparații Auto în
URSS și Ungaria, în perioada
1 martie 1942–1 octombrie 1944. A fost
decorat cu *Medalia Bărbăție și Credință*.

Trebuia să ne încorporeze
în anul 1940 dar în
seara aia s-a cutremurat
pământul. A fost
cutremurul. Ne-a
încorporat în anul 1941.
Războiul nu e bun. Băgai
capul în pământ ca să
scapi.

Slt. (rtr.) Vasilescu I. Virgiliu

Fetești, 99 de ani

A luptat cu Flotila Hidroaviație
Aeronautică în Marea
Neagră și URSS, în perioada
22 iunie 1941 – 23 august 1944.

Slt. (rtr.) Doboșariu I. Neculai

Frățilești, 94 de ani

A luptat cu Inspectoratul Vaslui, Centrul
Pungești în Moldova, în perioada
15 aprilie–23 august 1944.

Slt. (Rtr.) Ciobanu P. Constantin

Frățilești, 91 de ani

Am trecut printr-o apă și
seara am stat în pădure.
Era frig. Dimineața când
m-au descălțat, carnea
de pe degete a rămas în
bocanc. A fost rău, dar
bine că a scăpat capul.

Slt. (rtr.) Rădulescu Gh. Dumitru

Cârbovi, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 34 Infanterie
în URSS, Ungaria și Cehoslovacia, în
perioada 20 mai 1944–9 mai 1945. A
fost decorat cu *Medalia Eliberarea de
sub Jugul Fascist*.

Când a început războiul am trecut peste Dunăre până la Ismail, apoi la Odesa. Am fost în ofensiva de la Sevastopol. Am mers pe râul Kuban până la marea Caspică. La Tbilisi ne-au dus la o clădire mare, am făcut baie și am schimbat hainele. De trei luni nu făcusem baie pentru că am fost încercuiți.

Slt. (rtr.) Alexe I. Dumitru

Gheorghe Doja, 99 de ani

A luptat cu Regimentul 33 Infanterie Tulcea în URSS, în perioada 20 iunie 1941 – 15 iulie 1944. A fost decorat cu *Medalia Virtutea Militară*.

Am avut un frate cu
doi ani mai mare decât
mine. Am fost în același
regiment. În Ungaria, un
proiectil m-a rănit pe mine
și l-a ucis pe el.

Slt. (rtr.) Vasile Gh. Stelian

Gheorghe Doja, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 23 Infanterie în
Ungaria și Cehoslovacia, în perioada
1 august 1944 – 12 februarie 1945. A fost
rănit în luptă și spitalizat 4 luni.

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE
UNITATEA MILITARĂ Nr. 2

Nr. _____
Data _____

ADEVERINȚĂ

Prin prezenta se adeverează că VASILE GH. STELIAN
născut în anul 1923 luna 01 ziua 01 în comuna _____
fiul lui GHEORGHE DOJA și al NADELEA
domiciliat în com. Gheorghe Doja, Județul Iași.

a fost identificat cu următoarea situație militară :

01.08.1944 - plecat pe front cu Regimentul 23
Infanterie, servind cu activitate în perioada:
01.08.1944 - 12.02.1945
01.08.1944 - 01.02.1945
01.08.1944 - mobilizat în zona operațiilor
12.02.1945 - rănit în luptă și spitalizat
în spitalul de răniți din zona operațiilor în
perioada 01.02.1945 - 12.02.1945
în zona operațiilor, p.v. nr. 100/1945.

Prin urmare din motivele de mai sus se constată
că VASILE GH. STELIAN este militarul
menționat.

16.04.2000
Având la gradul de Plutonier
Conșt. Gh. M. H. 15/07.07.2000

[Signature]
SEFUL UNITĂȚII MILITARE Nr. _____
Data _____

Datele sunt identice cu cele din carta de identitate
extrase de către _____
(semnat în clar și semnătură)

”

*M-aș bucura foarte mult
să aud numai de bine
despre țară. Trăiască
România!*

“

Slt. (rtr.) Petrescu M. Nicolae

Grindași, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 1 Pionieri
în Cehoslovacia, în perioada
1 aprilie – 9 mai 1945.

Eram în Cehoslovacia, la Brno. Am primit ordin să ocupăm un saivan de unde ne atacau nemții. Erau patru nemți acolo. I-am luat prizonieri dar m-au rănit la mână. M-au trimis la spital în Brno. Era un spital într-o fostă școală. În loc de paturi erau paie.

Slt. (rtr.) Dan L. Ion

Grivița, 96 de ani

A luptat cu Regimentul 38 Brăila Infanterie în Cehoslovacia, în perioada 15 ianuarie–9 mai 1945. A fost rănit în luptă.

Slt. (rtr.) Silvestru M. Radu

Grivița, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 4 Roșiori în
Ungaria și Cehoslovacia, în perioada
23 august 1944–9 mai 1945.

”
Am refuzat să-mi taie
piciorul. M-au dus într-o
cămăruță unde se murea.
Erau două paturi. În unul
stăteam eu și în celălalt
stătea un militar cu fața în
jos. Nu mai avea pulpele
de la picioare. Am avut
noroc cu americanii că
mi-au dat o penicilină și
am scăpat de infecție.

Slt. (rtr.) Tănase V. Nicolae

Gura Ialomiței, 97 de ani

A luptat cu Regimentul 34
Infanterie în URSS, Ungaria
și Cehoslovacia, în perioada
7 septembrie 1942–19 martie 1945. A
fost decorat cu *Medalia Bărbăție și
Credință* și cu *Medalia Virtutea Militară*,
clasa a III-a.

”
*Am venit pe jos din
Cehoslovacia. Mergeam în
spatele tunurilor. Nu aveai
loc de ruși. Vagoanele de
tren erau pentru ei.*

Slt. (rtr.) Zainea M. Ion

Iazu, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 18 Constanța
în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada
23 august 1944–9 mai 1945.

Am fugit prin munți două săptămâni. Care au putut să fugă au scăpat. Care nu au putut să fugă i-au luat rușii prizonieri. Eram scutit de serviciul militar dar am vrut să-mi apăr țara. Am vrut să mă întorc acasă român adevărat.

Slt. (rtr.) Bratu D. Nicolae

Ion Roată, 96 de ani

A luptat cu Regimentul 3 Artilerie Gardă Călărași în Moldova, Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 1 aprilie 1944–9 mai 1945.

La Tătarca am intrat în
ofensivă 120 și am ocupat
poziția 29. Restul au murit.
La jumătatea lui ianuarie
1943, la Ozereika, a venit
pe noi un polei că parcă
eram în ghips. Armele nu
mai funcționau. Am urinat
pe pușca mitralieră ca să
pot trage cu ea.

Slt. (rtr.) Iordache N. Bucur

Ion Roată, 99 de ani

A luptat cu Regimentul 38 Infanterie
Brăila în Moldova și URSS, în perioada
1 octombrie 1941 – 30 septembrie 1943.
A fost decorat cu *Medalia Virtutea
Militară*.

Am făcut 8 clase la școala
din comună, după care am
plecat la Școala Tehnică
Aeronautică Mediaș.
Frontul a venit peste
noi. În timpul războiului
lucram zi și noapte.
L-am avut șef pe Băzu
Cantacuzino.

Slt. (rtr.) Alexandrescu A. Ion

Jilavele, 92 de ani

A luptat cu Grupul 9 Vânătoare
Aviație în București, în perioada
23 august – 31 decembrie 1944.

”

*Am plecat din Moldova,
de la Podul Iloaie până
la Bratislava. M-a ferit
Dumnezeu. M-am întors
sănătos acasă.*

“

Slt. (rtr.) Stancu Gh. Toma

Jilavele, 98 de ani

A luptat cu Regimentul 38
Artilerie în Moldova, Ungaria
și Cehoslovacia, în perioada
1 aprilie 1943 – 30 noiembrie 1944.

”
 Veneau rușii. Trăgeau
 ei, trăgeam și noi. Ne
 spusese ră ofițerii că
 dacă ne predăm, rușii
 ne schingiuite, ne taie
 urechile, ne omoară. Ne-
 au încercuit. Unde să fugi?
 Am luat-o prin apă, apa
 roșie de sânge. Nu știu
 cum m-a ținut Dumnezeu.

Slt. (rtr.) Buterez Ș. Nicolae

Luciu, 96 de ani

A luptat cu Regimentul 27 Infanterie
 în URSS, Ungaria și Cehoslovacia, în
 perioada 1 aprilie 1944–9 aprilie 1945.

Slt. (rtr.) Vasile M. Nicolae

Maia, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 1 Artilerie în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 23 august 1944–9 mai 1945. A fost rănit în luptă, fiind invalid de război. A fost decorat cu *Medalia Bărbăție și Credință*.

Două ierni am dormit în zăpadă, una în Rusia și alta în Cehoslovacia. În Cehoslovacia, în Munții Tatra, în fiecare dimineață la ora 5 dădeam atacul. Îi atacam pe nemți. Rușii nu plecau la atac până nu le aduceau cafeaua și lada cu spirt alb. Aveau rație: doi la sticlă.

Slt. (rtr.) Stoica I. Constantin

Marsilieni, 98 de ani

A luptat cu Batalionul 11 Vânători de Munte Beiuș în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 2 august 1944–20 februarie 1945. A fost rănit în luptă.

Slt. (Rtr.) Vasilescu Ion

Marsilieni, 95 de ani

„Războiul nu e bun. A murit multă lume. Noi am luptat pentru pământ și acum tot pentru pământ moare lumea. Așa vor împărații, bagă lumea la moarte. Când am venit acasă, am mai găsit un frate și pe mama.

Slt. (rtr.) Mircioiu N. Gheorghe

Mihail Kogălniceanu, 96 de ani

A luptat cu Regimentul 5 Călărași în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 23 august 1944–9 mai 1945.

”

La Cotul Donului un proiectil a cazut pe adăpostul nostru. Eram cu căpitanul și cu doi ostași. Am fost singurul care a scăpat.

“

Slt. (rtr.) Stănilă R. Ion

Munteni Buzău, 98 de ani

A luptat cu Regimentul 3 Artilerie Gardă Călărași în URSS, Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 1 februarie 1942 – 30 mai 1945.

Am plecat din Galați și am debarcat la Bartolomeu în Rusia. Am primit ordin să luptăm până la ultimul cartuș. La Cotul Donului la cota 223 am căzut prizonier la ruși. Mulți au murit acolo.

Slt. (rtr.) Capbun R. Gheorghe

Miloșești, 98 de ani

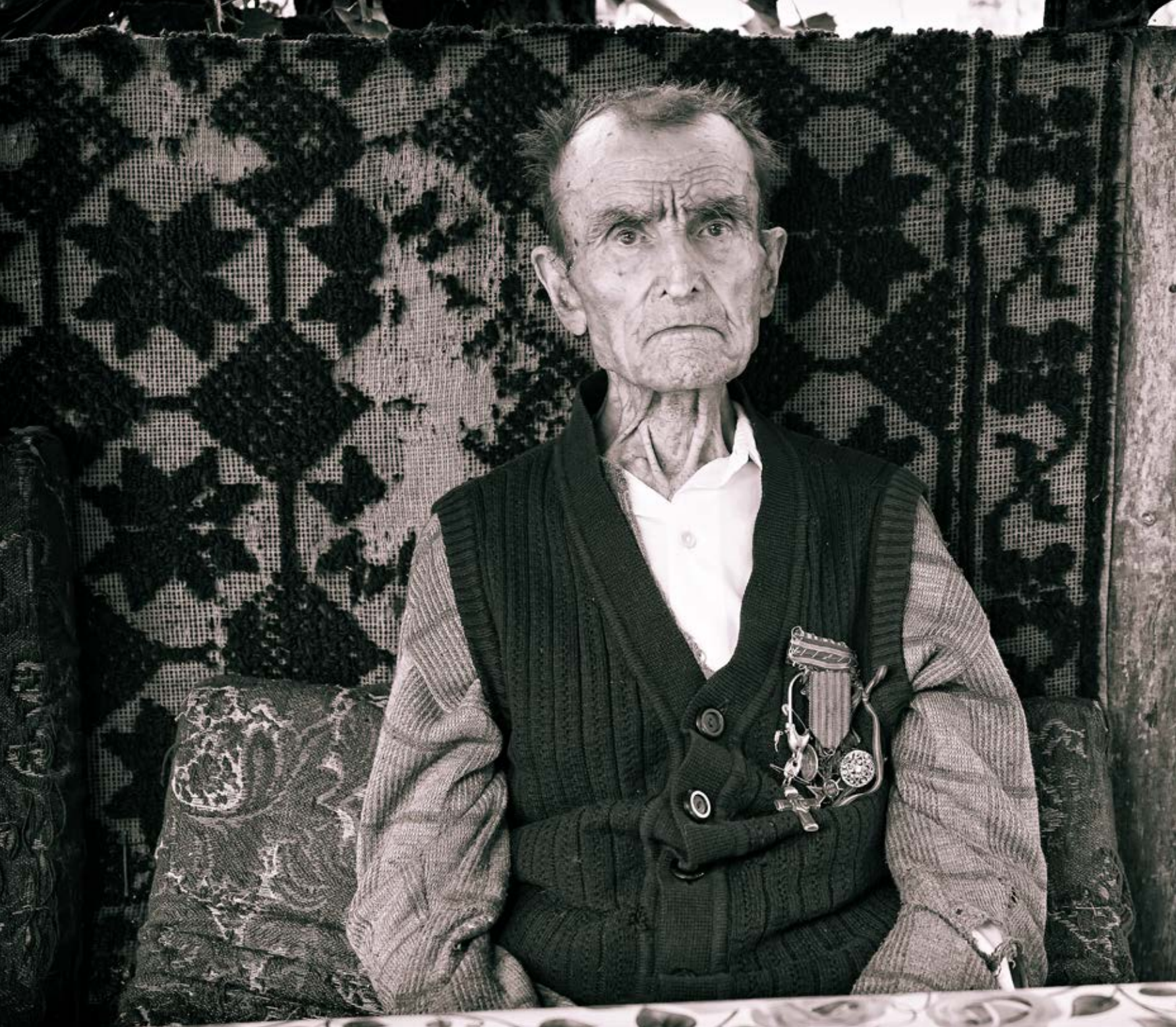
A luptat pe Frontul de Est cu Regimentul 3 Pionieri Galați și pe Frontul de Vest cu Divizia Tudor Vladimirescu, în perioada 11 februarie 1942 – 9 mai 1945. A fost rănit în luptă.

Misleanu, 97 de ani

A luptat cu Regimentul 34 Infanterie Constanța în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 1 septembrie 1944–9 mai 1945.

Ne-a luat cu un an
înainte pe front. Am
plecat cu nemții în Rusia.
La Stalingrad nu știai
încotro să o mai apuci. Era
numai fum și țipete. Nu
știai încotro să te duci.
România există azi prin
vărsare de sânge.

MINISTERUL FORTELOR ARMATE
ALE R.P.R.

LIVRET MILITAR

1. Numele de familie NEACȘA

2. Prenumele tatălui GHEORGHE

3. Prenumele MARIN

4. Data nașterii 06 Aprilie 1923
(ziua, luna, anul)

5. Locul nașterii Cosu, Moldovenești

6. Naționalitatea Român

7. Starea familială Însoțit 3 copii

8. Specialitatea (ocupatia în viața civilă) Agriculor

SERIA și Nr. 089857

Slt. (rtr.) Neacșa Gh. Marin

Moldoveni, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 5 Călărași în
URSS, Ungaria și Cehoslovacia, în
perioada 1 mai 1944–9 mai 1945.

”

*Ne-am făcut datoria.
Datoria față de țară
și de poporul român.
Dumnezeu ne-a ajutat.*

“

Slt. (rtr.) Chiroianu I. Gheorghe

Movilița, 97 de ani

A luptat cu Regimentul 2 Târgoviște în
Moldova, Ungaria și Cehoslovacia, în
perioada 2 aprilie 1944–9 mai 1945.

Am stat doar două luni
de zile în unitate de recrut
și ne-au trimis pe front.
În Cehoslovacia când
victoria era aproape, ne-
au scos. Chipurile nu mai
aveam arme să ne batem
cu nemții. Când prindeai
un prizonier primeai cinci
zile de permisie. Nemții
cereau să-i ducem în lagăr
românesc, să nu-i dăm la
ruși.

Slt. (rtr.) Sandu C. Toma

Rădulești, 96 de ani

A luptat cu Regimentul 1 Artilerie
București în URSS, Ungaria
și Cehoslovacia, în perioada
1 aprilie 1944 – 1 mai 1945.

Ne-au luat în armată mai devreme pentru că pe cei luați în 1942 i-au omorât la Cotul Donului. N-au mai avut oameni și atunci ne-au băgat pe noi. Am dat două avioane jos la Podul Iloaiei. Am fost cel mai bun ochitor din divizie. M-au luat prizonier la Podul Iloaiei, am lucrat în minele de fier. Se terminase războiul și ei nu ne dadeau drumul acasă.

Slt. (rtr.) Staicu T. Ion

Rădulești, 96 de ani

A luptat cu Regimentul 23 Infanterie Ploiești în URSS, în perioada 1 aprilie–1 august 1944. A fost decorat cu *Medalia Eliberarea de sub Jugul Fascist*.

”

*Ne-au mâncat păduchii.
Mizerie mare, război.
Mâncam când apucam.*

“

Slt. (rtr.) Dumitrache N. Ion

Rași, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 20 Artilerie în
Ungaria și Cehoslovacia, în perioada
1 septembrie 1944–9 mai 1945.

La Oarba de Mureș, din
126 de ostași ai companiei
am rămas doar 3.
Am luptat la Oarba de
Mureș 12 zile. Cazematele
nemților erau acoperite cu
șină de tren. Am scăpat.
Dumnezeu e mare.
Cred în EL.

Slt. (rtr.) Zaharia M. Gheorghe

Scânteia, 97 de ani

A luptat cu Regimentul 34 Infanterie
Constanța în URSS, Ungaria
și Cehoslovacia, în perioada
16 august 1942–9 mai 1945. A fost
decorat cu *Medalia Virtutea Militară*.

”

*Din Lăcusteni am plecat
cinci inși pe front. Am fost
singurul care m-am întors
acasă. N-a fost bine că a
fost război. E bine să fie
liniște și pace.*

“

Slt. (rtr.) Șerban G. Niculai

Slobozia, 97 de ani

A luptat cu Regimentul 8 Grăniceri
Chișinău în Ardeal, în perioada
1 august–1 octombrie 1944.

Slt. (rtr.) Stănescu M. Stelian

Slobozia, 98 de ani

A luptat cu Regimentul 24
Infanterie în Ungaria, în perioada
7 octombrie 1944 – 1 ianuarie 1945.

Am cărat morți în spinare
și îi băgam în șanțuri ca
să nu-i calce tancurile. Îi
încărcam în căruțe ca pe
lemn. Am tras multe. În
Rusia, la marginea unui
oraș, într-o pădure, am
văzut soldați români trași
în țeapă. Era o măcelărie.
Noi îi luam prizonieri, nu-i
împușcam, nu-i omoram.
Dar ei erau Armata Roșie.

Slt. (rtr.) Tătărușanu D. Neculai

Slobozia, 97 de ani

A luptat cu Batalionul 20 Vânători de
Munte în URSS, Ungaria și Cehoslovacia,
în perioada 5 mai 1943–9 mai 1945. A
fost rănit în luptă de două ori.

” Războiul m-a prins în
liceul militar de aviație la
Mediaș. Când suna alarma
nu știam pe unde să ne
băgăm. Eram observator
din avion. Am fost până în
Ungaria. Din Ungaria ne-a
întors în țară.

Slt. (rtr.) Ticărel Ilie

Slobozia, 95 de ani

A luptat Liceul Militar de Aviație
Mediaș în Ardeal, în perioada
23 iunie–31 august 1944.

*Trebuia să dai coordonatele
exacte pentru bateria de
artilerie. Mâncam numai
noaptea. Dacă mâncam
ziua ne vedea inamicul.
Am trecut prin munți, prin
păduri, prin ape. Trebuie
să prețuim mai mult viața.*

Slt. (rtr.) Constantin S. Gheorghe

Sudiți, 94 de ani

A luptat cu Regimentul 3 Artilerie Brăila
în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada
16 decembrie 1944 – 9 mai 1945.

“

*Eram în armată și a venit
un ordin ca toți care nu au
fost pe front să plece. Am
plecat toți pe front, de la
soldat la colonel.*

”

Slt. (rtr.) Dragomir V. Aristide

Țândărei, 98 de ani

A luptat cu Regimentul 3 Pionieri
Galați în Ardeal, în perioada
23 august–30 septembrie 1944.

Au rămas mii de oameni în Munții Tatra. Puneai lopata Lineman în față ca să-ți apere capul și plecai la atac. Aveam carabină ZB cu țeava precum coada de floarea soarelui și cinci cartușe ruginite. Nemții aveau mitraliere.

Slt. (rtr.) Nedelcu S. Constantin

Țăndărei, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 34 Infanterie în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 1 ianuarie–9 mai 1945.

Eram în Cehoslovacia. A trecut
 un avion german și a lăsat
 manifeste în limba română.
 M-a trimis comandantul să
 culeg câteva și să le aduc.
 Am mers și în fața mea erau
 nemții ascunși după un dig. Au
 început să tragă cu mitralierele.
 Am avut noroc că am văzut
 o groapă de bombă. M-am
 aruncat în ea. Am rămas ore
 întregi inconștient acolo.

Slt. (rtr.) Stoica C. Alexandru

Țăndărei, 95 de ani

A luptat cu Regimentul 34 Infanterie
 Constanța în Ungaria și Cehoslovacia,
 în perioada 14 februarie–9 mai 1945. A
 fost rănit în luptă și decorat cu *Medalia*
Serviciul Credincios cu Spade, clasa I.

”
Am venit pe jos din
Cehoslovacia. Drept
recompensă, rușii ne-
au spus să venim pe jos.
Trenurile le trebuiau lor
pentru captura de război.

Slt. (rtr.) Ungureanu C. Sterian

Traian, 96 de ani

A luptat cu Regimentul 4 Călărași
în Cehoslovacia, în perioada
2 martie–1 septembrie 1945.

”

*Am fost copil de trupă.
Eram la Slatina și de acolo
m-au luat pe front. Am
luptat contra rușilor.*

“

Slt. (rtr.) Burtescu Badea

Urziceni, 92 de ani

A luptat cu Regimentul 26
Artilerie în URSS, în perioada
22 iunie–16 noiembrie 1941.

” Omul trebuie să fie patriot.
Trebuie să fim trup și suflet
pentru țară. Să știm de
unde am plecat și ce am
făcut în viață. Să fim
demni. Aici ne-am născut,
aici vrem să trăim și aici
vrem să murim.

Slt. (rtr.) Condruț Ion

Urziceni, 96 de ani

A luptat cu Secția de Pompieri Urziceni
în perioada 1 aprilie – 23 august 1944.

”
Eram în Garnizoana
Constanța iar când s-a
rupt frontul, ca să nu ne
ia rușii prizonieri, ne-au
mutat în București. Trei
sferturi dintre noi au
fost căsăpiți pe timpul
dislocării.”

Slt. (rtr.) Peiu S. Ștefan

Urziceni, 99 de ani

A luptat cu Regimentul Geniu de Marină
în Dobrogea și Marea Neagră, în
perioada 23 august–15 septembrie 1944.

Slt. (rtr.) Constantin C. Nicolae (*Bordușani, 97 de ani*) a luptat cu Regimentul 34 Infanterie în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 23 august 1944–9 mai 1945. A fost rănit în luptă.

Slt. (rtr.) Tanasie N. Tudor (*Fetești, 99 de ani*) a luptat cu Regimentul 37 Artilerie în URSS, în perioada 10 septembrie 1942–7 iulie 1943.

Slt. (rtr.) Dăneasa D. Constantin (*Fetești, 95 de ani*) a luptat cu Regimentul 34 Infanterie în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 23 august 1944–9 mai 1945.

Slt. (rtr.) Popescu Victor (*Fetești, 97 de ani*) a luptat cu Divizia 2 Vânători de Munte în URSS, în perioada 19 ianuarie 1943–6 septembrie 1944.

Slt. (rtr.) Dima I. Gheorghe (*Fetești, 97 de ani*)

Slt. (rtr.) Ionica I. Ion (*Grindu, 95 de ani*) a luptat cu Regimentul 34 Infanterie în Cehoslovacia, în perioada 1 ianuarie–1 mai 1945.

Slt. (rtr.) Nica D. Anghel (*Ion Roată, 96 de ani*) a luptat cu Regimentul 10 în Ungaria și Cehoslovacia,

în perioada 23 august 1944–15 ianuarie 1945. A fost rănit în luptă.

Slt. (rtr.) Macovei V. Sandu (*Jilavele, 96 de ani*) a luptat cu Regimentul 28 Artilerie în Moldova și Ardeal, în perioada 1 octombrie 1943–1 noiembrie 1944.

Slt. (rtr.) Tănase D. Ahil (*Mărculești, 98 de ani*) a luptat cu Regimentul 24 Infanterie în URSS, Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 1 octombrie 1943–9 mai 1945.

Slt. (rtr.) Grosu D. Mircea-Ioan (*Ograda, 90 de ani*) a luptat cu Regimentul 37 Infanterie în URSS, în perioada 15 aprilie–23 august 1944.

Slt. (rtr.) Ioniță Ș. Vlad (*Malu, 95 de ani*) a luptat cu Regimentul 34 Infanterie în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 1 decembrie 1944–28 februarie 1945. A fost rănit în luptă, fiind declarat invalid de război.

Slt. (rtr.) Petre T. Zamfir (*Țândărei, 95 de ani*) a luptat cu Regimentul 3 Artilerie în Ungaria și Cehoslovacia, în perioada 20 aprilie 1944–9 mai 1945.

Index

Alexandrescu A. Ion	81	Iancu I. Nicolae	40	Sandu V. Ștefan	38
Alexe I. Dumitru	63	Ionica I. Ion	136	Șerban G. Niculai	113
Bratu D. Nicolae	77	Ioniță Ș. Vlad	136	Silvestru M. Radu	70
Burtescu Badea	131	Iordache N. Bucur	79	Staicu T. Ion	107
Buterez Ș. Nicolae	84	Lixandru D. Constantin	13	Stanciu I. Nicolae	28
Capbun R. Gheorghe	97	Macovei V. Sandu	136	Stancu Gh. Toma	83
Catarea I. Ion	98	Marcu N. Gheorghe	33	Stănescu M. Stelian	115
Chiroianu I. Gheorghe	103	Mircioiu N. Gheorghe	92	Stanilă R. Ion	95
Ciobanu P. Constantin	59	Mocanu D. Alexandru	17	Stoica C. Alexandru	126
Cireașă V. Mihăila	34	Moraru M. Gheorghe	43	Stoica I. Constantin	89
Condruț Ion	132	Neacșa Gh. Marin	101	Tănase D. Ahil	136
Constantin C. Nicolae	136	Nedelcu S. Constantin	125	Tănase V. Nicolae	72
Constantin S. Gheorghe	121	Nica D. Anghel	136	Tanasie N. Tudor	136
Costache V. Marin	25	Nicolae I. Mihai	49	Tătărușanu D. Neculai	116
Dan L. Ion	69	Olteanu D. Gheorghe	46	Ticărel Ilie	118
Dăneasa D. Constantin	136	Parnavel D. Andrei	51	Tudor P. Anton	22
Dima I. Gheorghe	136	Peiu S. Ștefan	135	Turturică C. Gheorghe	52
Doboșariu I. Neculai	57	Petre I. Vasile	30	Ungureanu C. Sterian	128
Dragomir T. Gheorghe	15	Petre T. Zamfir	136	Vasile Gh. Stelian	64
Dragomir V. Aristidie	123	Petrescu M. Niculae	67	Vasile M. Nicolae	86
Dumitrache N. Ion	108	Pitiș I. Alexandru	44	Vasilescu I. Virgiliu	55
Dumitru I. Dumitru	19	Popescu Victor	136	Vasilescu Ion	90
Grigorescu C. Anghel	26	Rădulescu Gh. Dumitru	60	Zaharia M. Gheorghe	111
Grosu D. Mircea-Ioan	136	Sămbeteanu G. Ion	37	Zainea M. Ion	74
Haraba Ș. Teodor	21	Sandu C. Toma	104		

Ne-au luat rușii prizonieri și ne-au băgat într-o clădire. Ne-au luat într-o duminică și abia marți ne-au lăsat să plecăm. Eu și Dumnezeu. Aveam și ajutor, pe Maica Domnului. Carne de tun. Rar scăpai. Mergeai de-împreună de hepatită. M-au trimis în țară. Am venit pe jos de acolo. Să nu mai fie război pentru că împărțită la cei rămași în viață. În război au murit oameni, mulți oameni. Păcat, mare păcat. Am avut varză conservată și pesmeți pe care trebuia să-i spargi cu ciocanul ca să-i mănânci. La Cotul Donului nu va mai fi război dar războiul nu e bun. Ne-au dus până la Tisa. La Tisa ne-au tras pe linia patru și ne trimiteau pâine din țară dar era tare ca piatra. Am descoperit o fabrică de zahăr care era arsă. Am avut A doua zi m-au arestat nemții. Norocul meu a fost că o bucătăreasă care lucra pentru nemți mi-a spus să treceam înșii să instalăm o linie telefonică. Am rămas fără cablu telefonic și am plecat să aduc încă o bobină. Frontul nu s-a mai întors acasă. La Cotul Donului ne-au înconjurat rușii de patru ori. A scăpat doar fost cutremurul. Ne-a înconjurat în anul 1941. Războiul nu e bun. Băgai capul în pământ ca să scapi. În război am trecut peste Dunăre până la Ismail, apoi la Odesa. Am fost în ofensiva de la Sevastopol. Am avut un frate cu doi ani mai mare decât mine. Am fost în același regiment în Ungaria, un pușcaș saivan de unde ne atacau nemții. Erau patru nemți acolo. I-am luat prizonieri dar m-au rănit la mână și unul stăteam eu și în celălalt stătea un militar cu fața în jos. Nu mi-a scos palmele de la picioare. Am plecat pentru ei. Am fugit prin munți două săptămâni. Care au putut să fugă au scăpat. Care nu au putut să scape au rămas pe poziția 29. Restul au murit. La jumătatea lui ianuarie 1943, la Ozereika, a venit pe noi un polei călător aeronautică Mediaș. Frontul a venit pe noi în timpul războiului. L-am avut șef pe seră ofițerii că dacă ne-am dus în țară nu s-ar putea să ne mai găsească. Ne-au încercuit. Un avion a zburat deasupra Tatra, în fiecare dimineață la ora 5 dădeam atacul. Ne atacam pe nemți. Rușii nu plecau la atac până nu vedeau împărății, bagă lumea în război. La Cotul Donului am primit ordin să luptăm până la ultimul cartuș. La Cotul Donului la cota 223 am căzut prizonier la ruși. Nu știai încotro să o mai apuci. Era numai fum și țipete. Nu știai încotro să te duci. România există a fost pe front. În Cehoslovacia când victoria era aproape, ne-au scos. Chipurile nu mai aveam arme să ne batem. Cei luați în 1942 i-au omorât la Cotul Donului. N-au mai avut oameni și atunci ne-au băgat pe noi. Am plecat drumul acasă. Ne-au mâncat păduchii. Mizerie mare, război. Mâncam când apucam. La Oarba de Bara EL. Din Lăcusteni am plecat cinci inși pe front. Am fost singurul care m-am întors acasă. N-a fost decât marginea unui oraș, într-o pădure, am văzut soldați români trași în țepă. Era o măcelărie. Noi îi luam din observator din avion. Am fost până în Ungaria. Din Ungaria ne-a întors în țară. Trebuia să dai coor- date. Eram în armată și a venit un ordin ca toți care nu erau în armată să plece. Am plecat toți pe front. A trecut un an și rămas ore între- ie să fie patriot. Când s-a rupt fron-

ROMÂNIA

1918-2018 | SĂRBĂTORIM ÎMPREUNĂ

ISBN: 978-606-94200-4-1

9 786069 420041

